

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 23-021

De aanklager is beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 94232 op de klacht van de aanklager van de KNZB:

Datum uitspraak: 10 november 2023
Wedstrijd: Nayade H1 – Wiekslag H1, gespeeld op 4 november 2023
Overweging: onbeheerst/onbesuisd/ongecontroleerd of ruw spel
Sanctie: schorsing van drie wedstrijden

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van beklaagde behandeld op 27 november 2023. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, voorzitter, mr. R.W. Brouwer, secretaris, en mr. F.L. Cavalje-van der Ham, lid.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder de gronden van het door de aanklager ingestelde beroep. Ter zitting zijn verschenen scheidsrechter J. en de aanklager van de KNZB. De beklaagde heeft een bericht van verhindering verzonden.
3. In een brief van 6 november 2023 heeft de aanklager aan de beklaagde, ter afwikkeling van de tegen de beklaagde ingediende klacht, een schikkingsvoorstel gedaan van - kort samengevat- een schorsing van vier wedstrijden, vermeerderd met een boete van € 70,00. Dit aanbod is door de beklaagde niet geaccepteerd. Nadien is de zaak door de Tuchtcommissie behandeld en dat heeft geleid tot bovengenoemde uitspraak d.d. 10 november 2023. Vervolgens is aanklager van de uitspraak van de Tuchtcommissie tijdig in beroep gekomen bij de Commissie van Beroep.
4. In het tuchtformulier van de hierboven genoemde wedstrijd vermeldt scheidsrechter J. dat er sprake is van onbesuisd dan wel onbeheerst spel, met het risico anderen te verwonden. Ter toelichting schrijft de scheidsrechter het volgende: *“Speler wit heeft een 1-0 situatie. Verdediger komt schuin links van de speler aan. Gaat er overheen met twee handen en trekt tijdens deze situatie zijn knie op richting de verdediger zijn rug”*.
5. In het beroepschrift wijst de aanklager op de waarneming van de scheidsrechter die onbesuisd spel heeft waargenomen en hij is van mening dat de waarneming van de scheidsrechter leidend moet zijn bij de boordeling van het handelen van de beklaagde. De aanklager schrijft onder meer: *“De scheidsrechter heeft een rapport ingediend waarin hij aangeeft onbesuisd/onbeheerst spel met het risico anderen te verwonden heeft waargenomen. Uit de beschrijving van wat de scheidsrechter daadwerkelijk heeft waargenomen blijkt dat de beklaagde zijn tegenstander met twee handen beetpakt en met zijn knie een stoot richting tegenstander uitdeelt. De aanklager kwalificeert dit als gewelddadig gedrag onder water met een risico de tegenstander te verwonden tevens geeft de scheidsrechter aan dat er sprake is geweest van verbaal wangedrag”*. De aanklager is van mening dat de beklaagde geschorst moet worden voor vier wedstrijden, te vermeerderen met een boete van € 105,00. Als alternatief voor deze sanctie geeft de beklaagde aan dat de beklaagde dient te worden veroordeeld tot een schorsing van zeven wedstrijden. De aanklager motiveert dit als volgt: *“De aanklager is van mening dat in voorkomende gevallen een combinatie van onvoorwaardelijk schorsen in combinatie van geldboete juiste sanctie is. In geval van schorsing wordt niet alleen beklaagde getroffen maar ook zijn team. Een schorsing van vier wedstrijden betekent dat de speler een maand niet kan uitkomen voor zijn team en dat het team ingeval van langere schorsing onevenredig zwaar wordt gestraft. Derhalve vindt de aanklager het gerechtvaardigd om ingeval er meer dan vier wedstrijden onvoorwaardelijke schorsing wordt opgelegd de combinatie van schorsing en geldboete op te leggen. Een wedstrijd schorsing wordt dan vervangen door € 35,00. In deze casus zou dan vier wedstrijden en 3 x € 35,00= € 105,00 de juiste sanctie zijn”*.

6. Ter zitting van de Commissie van Beroep vertelt scheidsrechter J. in reactie op de weergave van de aanklager dat er weliswaar een risicovolle situatie ontstond doordat de beklaagde zijn knie optrok, maar hij had niet de indruk dat de beklaagde dat bewust deed en hij had evenmin de indruk dat de beklaagde andere intenties had dan het beletten van zijn tegenstander om te scoren. Scheidsrechter J. noemt het handelen van de beklaagde een "lompe actie". Tevens geeft de scheidsrechter aan dat hij per abuis op het tuchtformulier aangekruist heeft dat er sprake was van verbaal wangedrag. Dat was niet het geval, aldus de scheidsrechter. Tenslotte is de scheidsrechter van mening dat de beklaagde zich na de uitsluiting en na het einde van de wedstrijd op correcte wijze heeft gedragen.
7. De beklaagde geeft in zijn verweer bij de Tuchtcommissie aan dat hij actief achter zijn tegenstander aanzwom met de bedoeling om de aanval nog tegen te houden. Hij verklaart: *"Ik weet dat als ik een overtreding maak en daarmee een strafworp veroorzaak, onze keeper deze wellicht tegenhoudt. In mijn streven om de speler te stoppen, heb ik een bewuste overtreding gemaakt door de speler bij zijn schouders vast te pakken (eerst met 1 hand daarna met 2 handen) terwijl hij de bal vast had voor het schot. Het was enkel mijn intentie om de aanval te onderbreken. De speler van wit stopte op dat moment abrupt met zwemmen en liet zich ook veel sneller dan ik verwachtte onder water zakken. Doordat ik op volle snelheid was moest ik hem ontwijken en in een fractie van een seconde besloot ik dan maar om een soort haasje-over te doen"*. In zijn verweer bij de Commissie van Beroep geeft hij nog aan dat - kort samengevat en voor zover voor deze procedure van belang - zijn actie zeker niet gewelddadig was.
8. De beklaagde brengt een met een telefoon gemaakt filmpje in het geding, waarop de onderhavige situatie te zien zou zijn. De Commissie van Beroep acht videobeelden van een gebeurtenis als bewijs in tuchtrechtprocedures van de KNZB toelaatbaar, indien het videobeelden betreft die in het kader van de vrije nieuwsgaring door onafhankelijke journalisten en/of cameramensen zijn vervaardigd. In aanvulling daarop is het tevens denkbaar dat videobeelden die zijn gemaakt in het kader van een livestream van een wedstrijd een rol kunnen spelen. Daartoe is echter wel vereist dat dergelijke livestream videobeelden voor een ieder – al of niet op internet - vrij toegankelijk zijn. Die toegankelijkheid moet niet alleen tijdens, maar ook na de wedstrijd bestaan en met name ook in de periode waarin de tuchtzaak bij de Tuchtcommissie en bij de Commissie van Beroep aanhangig is. Tevens moeten de beelden die betrekking hebben op het te bestraffen incident in de tuchtprocedure zodanig duidelijk en niet voor meerdere interpretatie vatbare wijze worden aangeleverd dat de Tuchtcommissie respectievelijk de Commissie van Beroep daarvan op een eenvoudige wijze kennis kan nemen, dit onder vermelding van de gegevens over de herkomst, de maker(s) en de vindplaats van de beelden. Aan deze overweging moet worden toegevoegd dat videobeelden uitsluitend aanvullend bewijs kunnen vormen. Dat betekent dat er behoudens het aanvullende bewijs op grond van videobeelden primair bewijs van de te beoordelen gebeurtenis moet zijn. Te denken daarbij valt onder meer aan de inhoud van het tuchtformulier en overige observaties van de scheidsrechter(s), waarnemingen van getuigen die objectief geacht kunnen worden, zoals bijvoorbeeld officials van de KNZB. In aanvulling daarop zijn ook andere bewijsmiddelen denkbaar, waaronder al hetgeen voortvloeit uit of samenhangt met het handelen van de beklaagde, zoals bijvoorbeeld (medische)rapportages van verwondingen van de tegenstander. In deze procedure bij de Commissie van Beroep zijn de filmbeelden buiten beschouwing gelaten. Deze beelden komen niet voort uit de vrije nieuwsgaring of een livestream van de wedstrijd en zijn ook niet vrij toegankelijk voor derden.
9. De Commissie van Beroep oordeelt als volgt. Gelet op hetgeen de scheidsrechter in het tuchtformulier heeft vermeld en gelet op hetgeen de scheidsrechter ter zitting heeft verklaard, komt de Commissie van Beroep tot het oordeel dat de beklaagde zich bij zijn poging om zijn tegenstander het scoren te beletten aan onbesuisd spel heeft schuldig gemaakt. Van onbesuisd spel is onder meer sprake indien een speler zich op zodanig ongecontroleerde en gevaar scheppende wijze beweegt, dat daarmee het risico ontstaat dat de tegenspeler geblesseerd zou kunnen raken. Zij volgt de mening van de aanklager over het gewelddadige karakter van het handelen niet. Ook constateert Commissie van Beroep dat er geen sprake is van verbaal wangedrag. De Commissie van Beroep kan zich verenigen met de door de Tuchtcommissie opgelegde sanctie.
10. Voor wat betreft de door de aanklager voorgestelde combinatie van een geldboete met een schorsing, als omschreven in punt 5 van deze uitspraak, merkt de Commissie van Beroep het volgende op. De Commissie van Beroep is van oordeel dat met het opleggen van een geldboete zeer terughoudend moet worden omgegaan. Dat geldt tevens voor een geldboete die onderdeel uitmaakt van een door de aanklager aan te bieden schikking, zoals omschreven in punt 3 van deze uitspraak. Zij is van mening dat een geldboete in beginsel alleen opgelegd kan worden (dan wel door de aanklager aangeboden kan worden in het kader van een schikking), indien een schorsing of een verbod van deelname aan

activiteiten, gegeven de omstandigheden van het geval en gelet op de positie van de beklaagde, niet mogelijk is. De Commissie van Beroep neemt daarbij in aanmerking dat een geldboete niet voor iedereen hetzelfde effect heeft. Draagkrachtigen kunnen een geldboete, al of niet tezamen met een bijdrage van de andere leden van het team, eenvoudiger dragen dan sporters die minder financiële middelen hebben. Als gevolg daarvan pakt de sanctie van een geldboete dan ook niet voor iedereen op dezelfde wijze uit. Tevens is het van belang dat beklaagden die veroordeeld worden geconfronteerd worden met een bijdrage in de kosten van het geding, in hoger beroep bedraagt de bijdrage € 79,70. De Commissie van Beroep komt tot de conclusie dat in het kader van het tuchtrecht onsportief gedrag bestraft moet worden met een sanctie die voor eenieder hetzelfde effect heeft en welke sanctie voor zover mogelijk de uitoefening van de sport moet betreffen.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

- a) De Commissie van Beroep handhaaft de uitspraak van de Tuchtcommissie van 10 november 2023.
- b) De beklaagde is, gelet op het in stand blijven van de uitspraak van de Tuchtcommissie, geen bijdrage in de kosten van deze procedure verschuldigd.

Nieuwegein, 6 december 2023

mr. J.R. Berculo, voorzitter
mr. R.W. Brouwer, secretaris
mr. F.L. Cavalje- van der Ham, lid